

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. IV. De alijs bonis & vtilitatib. quæ extentionibus oriuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40093

deserat, donec in peccatum labatur. Imo potius rogat, ut illum probet, & tentationes & tribulationes immittat: *Proba me Domine & tenta me.* Et per Prophetam Esaiam ait idem Dominus: *Ad punctum in modico reliqui te, & in miserationibus magnis congregabo te, in momento indignationis abscondi faciem meam parumper à te, & in misericordia sempiterna misertus sum tui.*

Cassianus
ubi supra.

Judith. 3. 1.

Arcei socordiam.

Greg. 1. 23.
mor. c. 24.
& seq.

Aug. 1. 3. de
Trin. c. 14.
De et amore
patriæ.

Aug. sup.
Psalm. 46.

Verum examinemus bona & commoda, quæ ex tentationibus sequuntur. Ait Cassianus Deum nobiscum, ut cum Israelitis agere, quod noluerit plane perdere populi sui inimicos, sed in terra promissionis tolerauerit Chananæos, Amoræos, Iebusæos & alios: *Ut erudiret in iis Israellem, ut postea discerent filii eorum certare cum hostibus, & habere consuetudinem præliandi.* Eodem & modo vult Deus nos hostes habere, & à tentationibus impugnari, ut bello exercitati, ne nobis damnum inferat ocium vel prosperitas. Quos enim sæpe aperta vi & pugna hostis expugnare nequiuit, falsa securitate decepit & deiecit. S. Gregorius ait, certa & occulta prouidentia Deum velle, ut boni & electi in hac vita tententur & persecutionem patiantur: quod vita hæc via, vel potius exilium sit, quo proficiscimur & peregrinamur, donec ad cœlestem patriam perueniamus. Et quia aliqui viatores videntes in via prata florida, & loca amœna, morari & à via declinare solent, voluit Deus vitam hanc laborum & tentationum plenissimam esse, ut corda & amorem huic non applicemus, nec exilium præ patria eligamus, sed ad hanc usque suspiremus. S. Augustinus eandem adfert rationem & dicit, tentationes & tribulationes prodesse, ut exploratam huius vitæ miseriam habeamus. *Ut illa ubi erit beatitudo vera atque perpetua, & desideretur ardentius, & instantius inquiratur.* Et alio loco dicit: *Ne viator tendens ad patriam, stabulum amet pro domo sua & palatia illa regia obliuiscatur.* Dum nutrix infantem ab lactare vult, &

cum pani comedendo assuefacere; alio vberibus imponit; sic & Deus amara hæc mundana reddit, ut homines ea deserant, & nihil hic videant suo desiderio dignum, sed omne desiderium & mentem in cœlum dirigant. Hincque D. Gregorius: *Mala quæ nos hic premunt, ad Deum nos ire compellunt.*

CAPVT IIII.

De aliis bonis & utilitatibus ex tentationibus oriundis.

BEatus vir, qui suffert tentationem: quoniam cum probatus fuerit, accipiet coronam vite. Dicit S. Bernardus in verba hæc: *Necesse est, ut veniant tentationes: quis enim coronabitur, nisi qui legitime certauerit? aut quomodo certabunt, si desit, qui impugnet.* Omnia bona & utilitates, quæ S. Scriptura & Sancti tradunt de laboribus & aduersitatibus, secum ferunt tentationes: & vnum eorum & præcipuum est, quod dicitur verbis prædictis, quod Deus eas immittat ut post maius præmium & coronam in gloria consequamur. *Quoniam per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum Dei.* Hæc regia cœli via est, videlicet tentationes, vexationes & aduersitates ferre. Et in Apocalypsi legitur, quo vnus seniorum monstrans S. Ioanni magnam Sanctorum gloriam dixerit illi: *Hi sunt qui venerunt de tribulatione magna, & dealbauerunt stolas suas, & dealbauerunt eas in sanguine agni.* Obiter querit S. Bernardus, quomodo dicatur, quod dealbauerint stolas suas in sanguine Agni? Sanguis enim non solet dealbare, sed rubredine inficere. Dealbatæ sunt (inquit) quia è latere simul cum sanguine exiit aqua, quæ dealbatæ sunt vel nisi dicamus (ait) dealbatas fuisse, quod Agni teneri & immaculati sanguis erat ut lac album & rubrum, secundum illud Sponsæ dictu

in Canticis: *Dilectus meus candidus & rubicundus, electus ex millibus.*

Sic ut per sanguinem & tribulationes ingressus patent in regnum cœlorum. Lapidés hic secantur: scinduntur & poliuntur, ut aptentur in templo illius cœlestis Ierusalém, illic enim ictus & malleus non audiuntur: *Malleus & securus, & omne ferramentum non sunt audita in domo, cum edificaretur, secundæ Regum sexto versiculo septimo.* Et quo digniore & nobiliore loco lapides ibi locandi; tanto magis hic scinduntur & tunduntur. Utque lapis, qui in porta locatur, solet magis tundi & laborari, ut ingressus visu gravior & amœnior foret sic & Christus Seruator noster quia scit cœli portam, statuerunt quæ hæctenus clausa fuerat, multis pressuris & tusionibus secari & scindi voluit. Utque nos peccatores erubesceremus velle intrare per portam tantis ictibus & tribulationibus præparatam, nisi prius etiam aliquas pateremur, quibus parati & politii essemus.

Lapides in fundamentis ponendi solent politii & multum tundi: sic & illi, qui in profundum inferni descenduri sunt, non tunduntur nec pulsantur: hi in hac vita lætentur, suis cupiditatibus obsequantur, faciant quicquid lubet, & ducant in bonis dies suos, & hæc merces eorum erit. Illi vero, quibus malorum Angelorum reparandæ & complendæ ruinæ, & possidendæ cœlestes illæ sedes, quam Angeli illi sua superbia perdiderunt, tentationibus & tribulationibus poliendi & aptandi sunt.

Dicit Sanctus Paulus: *Si autem filii & heredes, heredes quidem Dei, cohæredes autem Christi, si tamen compatimur & cōglorificamur, Romanorum octauo, versiculo decimo septimo.* Et Angelus Tobie ait: *Quia acceptus eras Deo, necessesuit, ut tentatio probaret te, Tobie duodecimo, versiculo decimo tertio, quo merces tua & præmium maius foret.* Et de Abraham

dicit Sapiens quod Deus illum tentaerit, *Et in tentatione inuentus est fidelis, constans & fortis.* Statim se offert præmium, & cum iureiurando promittit, se semen eius ut stellas cœli & arenas maris multiplicaturum. Hæcque causa est, quod Deus tribulationes & tentationes immittat, ut maiore nos præmio & preciofiore corona donet. Idcircoque Sancti dicunt maiore nos Deum gratia profecti non posse, quam si nobis det tentationes, si simul vires ad eandem vincendas suggerat, maiusque id esse, quam si tentationes plane auferat hac enim ratione præmio & gloria, quæ illis meremur, fraudaremur.

Addit huic rationi Sanctus Bonauen-
tura, quod, quia Deus tam nos amat, ut
satis ei non sit, ut gloriam, & quidem
magnam consequamur, nisi illa cito poti-
amur & in purgatorio igne non detineamur.
Idcirco hic nos variis tribulationibus & tentationibus exercet, quæ sunt malleus & ignis, quibus rubigo & scoria animæ nostræ tollitur, purificatur, & purgatur ut apta sit cœlorum regna intrare & Deo frui. *Aufer rubiginem de argento, & egredietur vas purissimum.* Quod nō mediocre est beneficium & gratia. Præterquam quod tantum & tam grauem penam, quæ nobis illic toleranda erat, in paruam illam, quam hic patimur, commutet, quæ parua vel nulla est, si cum altera comparetur.

Insuper plena est Sacra Scriptura sententiarum, quæ docent huius vitæ prospera humanam mentem à Deo auertere, aduersa vero & tribulationes causa esse, cur homo se Deo coniungat. Quid Pharaonis pincernam tam facile Ioseph interpretis sui obliuisci fecit, quam prosperitas? *Et tamen succedentibus prosperis prepositus pincernarum oblitus est interpretis sui.* Genesios quadragésimo, versiculo vigésimo tertio. Quid in superbiam extulit Regem Oziam, nisi prosperitas: *Cum roboratus esset, eleuatum est cor eius in interitum suum, & negle-*

*Est diuina
beneuolentia
fructus.*

*Bonau. pro-
ces. 4. religio.
c. 1.*

Purgat.

Prou. 25. 4.

*Comungis
Deo.*

2. Par. 26. 16.

xit Dominum Deum suum. Quid superbi-
re fecit Nabuchodonosor, quid Salomo-
nem, quid David, ut populum dinumera-
ret? Filii etiam Israel, videntes se auxilio
& beneficio, quod a Deo acceperant, po-
tentes euassisse, peiores facti & plane
Deum obliui sunt: *Incrassatus est dilectus*

Deut. 32. 15.

*& recalcitrauit, incrassatus, impinguatus,
dilatatus, dereliquit Deum factorem suum,
& recessit a Deo Salutari suo. Contra vero
ait Propheta, quod tribulationibus ad
Deum reuersi fuerint: Imple facies eorum*

Psal. 32. 17.

Psal. 106. 13.

Daniel 4. 13.

*ignominia, & quarent nomen tuum Domi-
ne. Et clamauerunt ad Dominum, eum tri-
bularentur. Et cum occideret eos, quare-
bant eum, & reuertebantur, & diluculo ve-
niebant ad eum.* Nabuchodonosor factus
brutum (fuerit reuera, an sola imagina-
tione) Deum agnouit. Quanto utilior
fuit David persecutio Saul Absalon &
Semei, quam prosperitas & deambula-
tio in solario. Ideoque quasi bene per-
cussus & vulneratus post ait: *Lacari sumus*

Psal. 89. 35.

Psal. 118. 71.

*pro diebus, quibus nos humiliasti, annis, qui-
bus vidimus mala. Et, Bonum mihi, quia
humiliasti me.* Quot hac ratione sanati
sunt, qui alioqui periissent. *Conuersus
sum in arumna mea, dum configitur spina.*

Psal. 31. 4.

Illuminat.

Dum tribulationis & tentationis spina
pungit, tunc quis ad se redit & se con-
uertit, & ad Deum reuertitur. Præter-
ea aiunt, quod verberastulum sapientio-
rem reddant; quod & Sanctus Spiritus
per prophetam Esaiam dicit: *Sola venera-
tio intellectum dabit auditui.* Et planius per
Sapientem: *Infirmitas grauis solitam facit
animam.* Et, *virga atque correptio tribuit
sapientiam.* Quis per prosperitatem sibi
liber & indomitus videtur, vtiuencus,
iniicit illi Deus tribulationis & tentatio-
nis iugum, ut se colligat. *Castigasti me, &
eruditus sum, quasi iuuenculus indomi-
tus.* Felle sanabat Angelus Tobiam, &
luro Christus Seruator noster cæco visum
reddidit.

Esai. 28. 29.

Eccles. 31. 2.

Iera. 31. 13.

Tob. 11. 15.

Ioan. 9. 6.

Hanc igitur ob causam Deus tenta-
tiones immitit, quæ sunt maximi labo-
ris & molestiæ, & spiritualibus homini-

bus multum fastidii aferunt. Adversita-
tes enim corporales, ut opum, infirmita-
tum & similia sunt seruis Dei qui spi-
ritualia tractant, valde remota, & ut ex-
tius accidentia; hæc enim solum corpus
tangunt, ideoque ea parui faciunt. Dum
vero interior est aduersitas, & tangit ani-
mam, ut tentatio, quæ illos a Deo separa-
re conatur, & videtur illos huic periculo
exponere, hoc tandem multum senti-
unt, & quod altum illos exclamare cogit,
ut Sancto Apostolo contigit, dum
hanc carnis contradictionem & pugnam
sentiebat, quæ spiritum ad se trahere mo-
liebatur: *In felix ego homo, qui me libera-
bit de corpore mortis huius?* Hei mihi misero,
malum me ad se trahit, & bonum,
quod volo, in actum deducere non pos-
sum, quis me ex hoc carcere & seruitute
liberabit?

CAPVT V.

*Multum tentationes prodesse, ut
nos noscamus & humiliemus,
& ad Deum recurra-
mus.*

ALIVD secum bonum & utilitatem
tentationes adferunt, efficiunt enim
ut nos ipsos noscamus. Nescimus sapere,
quod possumus, sed tentatio aperit, quid
sumus: dicit sanctus quidam. Et hæc nos-
tri ipsorum cognitio fundamentalis æ-
dificii spiritualis petra est, sine qua nihil
diuturnum ædificari potest, & qua anima
ut spuma crescit, ad Deum enim accede-
re nouit, in qua omnia potest. Tentatio-
nes ergo homini magnam suam misericordiam
& ignorantiam aperiuunt, quæ illi hæc-
tenus oculos ad vnum & alterum occluse-
rant, & sic de se viliter sentire non poterat.
non enim experrus erat. Dum vero quis
aduertit, quod paruus illum ventus deiciat,
& quasi nihilo frigidus reddatur,
quod